

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3270/2021. (VII. 7.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint másodfokú bíróság Kpkf.VI.37.805/2018/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Galambos Károly ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a Kúria mint másodfokú bíróság Kpkf.VI.37.805/2018/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte a Fővárosi Törvényszék 22.K.700.494/2018/3. számú végzésére kiterjedő hatállyal, mivel az véleménye szerint ellentétes az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseivel, II. cikkével, IV. cikk (1) bekezdésével, V. cikkével, VII. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (7) bekezdésével.
- [3] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az ügyben előterjesztett beadvány és a bíróságok által hozott határozatok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [4] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló perben az indítványozó, aki ügyvédként működik, mint felperes egy területi ügyvédi kamara ellen közigazgatási pert indított.
- [5] A területi ügyvédi kamara Fegyelmi Tanácsa határozatával az indítványozót négy rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetése miatt megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta. Az alperes Magyar Ügyvédi Kamara (a továbbiakban: MÜK) az FF/107/2017. számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, és a fegyelmi eljárást megszüntette.
- [6] A jogerős határozattal szemben az indítványozó nyújtott be keresetlevelet. Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék a keresetlevelet visszautasította, figyelemmel arra, hogy azt az indítványozó mint felperes nem elektronikus úton nyújtotta be. Indokolásában hivatkozott a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés *l*) pontjára és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) rendelkezéseire.
- [7] A végzéssel szemben az indítványozó mint felperes papír alapon nyújtott be fellebbezést. Többek között sérelmezte, hogy a Fővárosi Törvényszéknek az eljárásra nem volt hatásköre, figyelemmel arra, hogy a keresettel támadott határozat nem köztisztviselési jogvitában keletkezett, hanem kamarai fegyelmi ügyben. Az indítványozó szerint ezért a Kp. 12. § (3) bekezdés *d*) pontja alapján a Fővárosi Törvényszék hatásköre nem állapítható meg, megítélése szerint az eljárásra a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság rendelkezik hatáskörrel.
- [8] Az indítványozó vitatta továbbá, hogy a perben elektronikus kapcsolattartásra lett volna kötelezett. Álláspontja szerint a perben a felperest jogi képviselő nem képviselte, meghatalmazást nem csatolt, a felperes így jogi képviselő nélkül járt el. Jogi képviselő hiányában pedig a felperes nem volt köteles a bírósággal a Kp. 29. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 608. § (1) bekezdés szerint elektronikus kapcsolattartásra. E körben hivatkozott az E-ügyintézési törvény 1. § 19. pontjára, mely a jogi képviselő fogalmát akként határozza meg, hogy az ügyfél képviseletében eljáró ügyvéd, ügyvédi iroda és kamarai jogtanácsos. Az E-ügyintézési törvény 9. § (1) bekezdés *b*) pontja hatálya alá a per jogi képviselő hiányában nem tartozott. Hangsúlyozta továbbá, hogy amennyiben a Fővárosi Törvényszék hatáskörének megállapítására sor kerülne, az elsőfokú bíróság végzése ebben az esetben is jogszabálysértő, tekintettel arra, hogy a per ekkor a kötelező jogi képviseletre vonatkozó szabályok hatálya alá tartozik. Mivel a felperes nem adott meghatalmazást a jogi képviselet ellátására, és a kötelező jogi képviselet elmulasztása esetében a Kp. 48. § (1) bekezdése szerinti visszautasításnak nincs helye, a bíróságnak hiánypótlási eljárást kellett volna lefolytatnia, erre azonban nem került sor.

- [9] Az alperes észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte.
- [10] A Kúria a fellebbezést visszautasította. A Kúria szerint a fellebbezés érdemi elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség: A felperes hatásköri kifogásait illetően a Kúria hangsúlyozza, hogy a Kp. 12. § (3) bekezdés *d)* pontja alapján a köztestületi jogvitában a törvényszék rendelkezik hatáskörrel. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvény (a továbbiakban: Ákr.-Kp. Módtv.) 279. §-a értelmében a köztestület, illetve szervei és a köztestületi tagok, illetve az egyes köztestületi szervek, tisztségviselők közötti jogvitában, továbbá a köztestület, illetve szervei, tisztségviselői és a köztestület felett törvényességi felügyeletet vagy ellenőrzést gyakorló szerv közötti jogvitában a közigazgatási ügyben eljáró bíróság dönt. Ezen jogszabályhely és a Kp. hatásköri szabályainak együttes értelmezéséből egyértelműen kitűnik, hogy a fegyelmi határozatok bírósági felülvizsgálata is törvényszéki hatáskörbe tartozik.
- [11] A Kp. 27. § (1) bekezdése szerint a törvényszék előtt a jogi képviselet kötelező. A Kp. 26. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 75. § (2) bekezdés *a)* pontja szerint, ha a jogi képviselet kötelező – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a jogi szakvizsgálattal rendelkező személy saját ügyében, jogi képviselő nélkül is eljárhat, őt úgy kell tekinteni, mintha jogi képviselővel járna el. Az E-ügyintézési törvény 9. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján, ha nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján törvény vagy nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, elektronikus ügyintézésre köteles valamennyi, a 2. § (1) bekezdése szerinti ügy tekintetében az ügyfél jogi képviselője.
- [12] A Kúria rámutatott, hogy ezen rendelkezések alapján az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy elektronikus úton kellett volna előterjeszteni a felperesnek a keresetlevelét. A felperes – függetlenül attól, hogy keresetlevelét két tanú aláírásával látta el – saját ügyében jogi képviselőnek minősül, ily módon a felperes által sérelmezett hiánypótlási eljárás lefolytatásának sem volt helye.
- [13] A Kúria hangsúlyozta, hogy a Pp. 75. § (2) bekezdés *a)* pontja értelmében a saját ügyében eljáró, jogi szakvizsgálattal rendelkező fél már kedvezőbb elbánásban részesül, mint a jogi szakvizsgálattal nem rendelkező fél, a kötelező elektronikus kapcsolattartás alóli mentesülés esetén ezen körülmény kétszeresen kerülne értékelésre. Ebben az esetben ugyanis kizárólag a saját ügyében eljáró, jogi szakvizsgálattal rendelkező fél mentesülne a kötelező elektronikus kapcsolattartás alól, azon felek, akiknek jogi képviselőt kell meghatalmazniuk azonban nem. Ez az értelmezés olyan pozitív diszkriminációt jelentene, amely ellentétes a Kp. és a Pp. eljárásrendjével, figyelemmel arra is, hogy e két eljárási jogszabály szerint az ilyen felet jogi képviselővel eljáró félnek kell tekinteni.
- [14] A Kúria rögzítette, hogy mindezen jogszabályi rendelkezések ellenére az indítványozó mint felperes a fellebbezését is papír alapon nyújtotta be, így annak érdemi elbírálására nem kerülhetett sor. A Kp. 112. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 102. § *d)* pontja értelmében a fellebbezést vissza kell utasítani, ha a beadványok elektronikus előterjesztésére köteles fellebbezésre jogosult a fellebbezést nem elektronikus úton, nem a kötelezően használandó elektronikus úrlapon vagy elektronikus elérhetősége megjelölése nélkül terjeszti elő.
- [15] A fentebb kifejtettek okán a felperes elektronikus kapcsolattartásra volt kötelezett, fellebbezését azonban papír alapon nyújtotta be, így a másodfokú bíróság végzésével a Kp. 102. § *d)* pontja alapján azt visszautasította.
- [16] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. §-a alapján az alkotmányjogi panaszát. Indítványában a Kúria támadott végzésének a Fővárosi Törvényszék végzésére kiterjedő hatállyal történő megsemmisítését arra tekintettel kérte, mivel az véleménye szerint ellentétes az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseivel, II. cikkével, IV. cikk (1) bekezdésével, V. cikkével, VII. cikk (1) bekezdésével, XXVIII. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (7) bekezdésével.
- [17] Az indítványozó megítélése szerint a bírósági eljárások időszerűsége mind az I. fokú eljárásban, mind pedig a II. fokú eljárásban sérelmet szenvedett. Az indítványban érveket találunk arra vonatkozóan, miszerint alapvető alkotmányjogi kérdés, hogy a közigazgatási perben a fél mikor jár el jogi képviselővel.
- [18] Az indítványozó többek között rámutatott, hogy a szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jog és a gondolatszabadság, amely a keresetlevelél és fellebbezés érvrendszerében található, a bírósági eljárásban megköveteli, hogy a bíróságok az ebben foglaltakra érdemi választ adjanak. Ez a tisztességes bírósági eljárás legalapvetőbb biztosítéka. Ennek hiányában nem lehet tisztességes és pártatlan bírósági eljárásról beszélni. Az indítványozó álláspontja szerint mindez az I. és II. fokú bírósági eljárásban nem történt meg. Mindezen körülmények – az indítványozó szerint – a bírói döntések alaptörvény-ellenességét alapvetően befolyásolták. Ezért az indítványozó szerint a végzések megsemmisítése indokolt.

- [19] Megemlíti az indítványozó, hogy az indítványozónak a gondolatszabadság alapján, a jogállamra, mint az emberek között kialakított és együttműködést feltételező, a jogszabályok betartásával, demokratikusan működő állami formációnak a tisztességes működésére vonatkozó meggyőződése [lásd az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás „Valljuk” szövegrészeit és az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését] „súlyos alaptörvény-ellenességet szenvedett az I. és II. fokú bírósági határozatok folytán”.
- [20] Az indítványozó, bár a MÜK határozatát támadta, a bírósági eljárásokban és az alkotmányjogi panaszában is következetesen azt állította, hogy a bíróságok előtt mint személyesen eljáró magánszemély saját ügyében járt el, jogi képviselőnek adott meghatalmazást nem csatolt, így rá a kötelező jogi képviselő keretében előírt, elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó kötelezettség nem vonatkozott. Az állított alapjogi sérelmeit is részben ebből, részben abból vezette le, hogy a MÜK-höz benyújtott keresetlevele nem a MÜK támadott határozatának a perorvoslati tájékoztatásról szóló részében szereplő, a keresetlevél címzésében is megjelölt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, hanem a hatáskörrel rendelkező Fővárosi Törvényszék „elé került”.
- [21] Kifogásolta az indítványozó, hogy sem a Fővárosi Törvényszék, sem a Kúria a fellebbezési eljárásban nem az ő megítélése szerint értelmezte a jogszabályokat.
- [22] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el az ügyben.
- [23] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. A tanács vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [24] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására – az Abtv. 27. §-ára hivatkozással – a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében pedig az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.
- [25] A Kúria Kpkf.VI.37.805/2018/2. számú végzését – az első fokon eljáró bíróság tájékoztatása szerint – 2019. október 2. napján kézbesítették az indítványozónak, míg alkotmányjogi panaszát 2019. december 2-án nyújtotta be az ügyben első fokon eljáró bírósághoz.
- [26] Az indítványozó tehát az alkotmányjogi panaszt a Kúria Kpkf.VI.37.805/2018/2. számú végzésével szemben a törvényi határidőn belül terjesztette elő.
- [27] Az indítványozó a bírósági eljárásban félként részt vett, így érintettsége a támadott határozattal összefüggésben megállapítható. Az indítvány az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontjának is eleget tesz, mivel az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [28] 3.2. Az Abtv. 27. §-a értelmében alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó – Alaptörvényben biztosított – jogát sérti [(1) bekezdés a) pont első fordulat].
- [29] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény alkotmányjogi panaszban megjelölt I. cikk (1)–(3) bekezdései nem tekinthetők az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogainak, ekként azok sérelmére alkotmányjogi panasz nem alapozható. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény I. cikkére vonatkozó gyakorlata értelmében „az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései az állam kötelezettségeit határozzák meg az alapjogok védelme és biztosítása érdekében, így közvetlenül ezen rendelkezések vonatkozásában sincs helye alkotmányjogi panasznak” {3231/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [8]; 3024/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [32]}.
- [30] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítvány az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdései sérelmét állító elemeiben nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelményt.
- [31] 3.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, ennek feltételeit az 52. § (1b) bekezdése részletezi. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány további elemei az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem követelményének csak részben felelnek meg.
- [32] Az indítványozó a támadott bírói döntések kapcsán több alapvető jogának sérelmét, nevezetesen az Alaptörvény II. cikk, IV. cikk (1) bekezdés, V. cikk, VII. cikk (1) bekezdés és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés megsértését állítja.

- [33] Az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény II. cikke és XXVIII. cikk (7) bekezdése megsértésére vonatkozóan az indítványozó indokolást ténylegesen nem terjesztett elő, hanem ezen cikkekkkel összefüggésben is a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga vélt sérelmeit fejté ki. Emiatt az indítványnak az Alaptörvény II. cikke és XXVIII. cikk (7) bekezdése megsértésére vonatkozó részei nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának.
- [34] Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy az indítványozó által hivatkozott, a személyi szabadsághoz és a személyi biztonsághoz való jog [IV. cikk (1) bekezdés], az önvédelemhez való jog [V. cikk], továbbá a lelkiismereti- és vallásszabadsághoz való jog [VII. cikk (1) bekezdés] és az alkotmányjogi panasz alapját képező bírósági eljárás tárgya egy ügyvédi fegyelmi eljárás költségeinek a viselése, valamint a bírósági eljárásban alkalmazandó szabályok megállapítása és értelmezése között – az előterjesztett indokolás figyelembevételével – nem állapítható meg alkotmányjogilag értékelhető összefüggés. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az ilyen összefüggés hiányában az indítvány ezen elemeit érdemben nem vizsgálja {lásd például: 3074/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [44]; 3193/2017. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [15]; 3042/2018. (II. 13.) AB végzés, Indokolás [17]; 3038/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [15]}, az indítvány ugyanis ebben az elemében nem teljesíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja szerinti követelményt.
- [35] Az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panasz az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértettnek vélt rendelkezéseit, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az Alaptörvényben biztosított jog vélt sérelmének lényegét, továbbá a sérelmezett bírói döntést valamint kifejezett kérelmet terjeszt elő annak megsemmisítésére.
- [36] Az indítványozó kérelme az Abtv. 52. § (1b) pontjában foglaltaknak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásban felel csak meg.
- [37] 4. Az Alkotmánybíróság tehát a XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében vizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényben előírt további feltételeinek való megfelelést. Vizsgálata során a következőket állapította meg.
- [38] Az Abtv. 52. § (4) bekezdése alapján az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.
- [39] Az Ákr.-Kp. Módtv. 279. §-a az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény 8/A. §-át a következő (6) bekezdéssel egészítette ki: „A köztisztület, illetve szervei és a köztisztületi tagok, illetve az egyes köztisztületi szervek, tisztviselők közötti jogvitában, továbbá a köztisztület, illetve szervei, tisztviselői és a köztisztület felett törvényességi felügyeletet vagy ellenőrzést gyakorló szerv közötti jogvitában a közigazgatási ügyben eljáró bíróság dönt.”
- [40] Az Ákr.-Kp. Módtv. 528. § (3) bekezdése értelmében e rendelkezés 2018. január 1-jén lépett hatályba.
- [41] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi CXXX. törvény „71. A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény módosítása” című fejezete 138. § (3) bekezdése értelmében a Kp. 12. § (3) bekezdése a következő szöveggel lépett hatályba: (3) A törvényszék dönt [...] d) a köztisztületi jogvitában”.
- [42] E rendelkezés a 144. § (1) bekezdése alapján 2017. december 31. napján lépett hatályba. A Kp. „Átmeneti rendelkezések” című 157. § (1) bekezdése kimondja: „Ezt a törvényt a 2018. január 1. napján vagy azt követően előterjesztett keresetlevél alapján indult eljárásokban kell alkalmazni.”
- [43] Az alkotmányjogi panasz is rögzíti, hogy a MÜK Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa 2017. december 12. napján kelt határozatával szemben az indítványozó 2018. február 19-én kelt keresetlevelet terjesztett elő. A Kp. 27. § (1) bekezdése értelmében a törvényszék előtt a jogi képviselet kötelező. E § (4) bekezdése pedig kimondja: „A kötelező jogi képviseletre egyebekben a polgári perrendtartás szabályait kell alkalmazni.” A Pp. 75. § (2) bekezdés a) pontja szerint, ha a jogi képviselet kötelező – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a jogi szakvizsgával rendelkező személy saját ügyében, jogi képviselő nélkül is eljárhat, őt úgy kell tekinteni, mintha jogi képviselővel járna el. A Pp. „Kötelező elektronikus kapcsolattartás” című 608. § (1) bekezdése értelmében az E-ügyintézési tv. alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési tv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére.
- [44] Az E-ügyintézési törvény 9. § (1) bekezdés b) pontja alapján, ha nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján törvény vagy nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, elektronikus ügyintézésre köteles valamennyi, a 2. § (1) bekezdése szerinti ügy tekintetében az ügyfél jogi képviselője.

- [45] A Kp. 48. § (1) bekezdésének *l)* pontja értelmében a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a beadványok elektronikus előterjesztésére köteles felperes vagy a jogi képviselő a keresetlevelet nem elektronikus úton vagy elektronikus úton, de nem a jogszabályban meghatározott módon terjeszti elő.
- [46] Az indítvány az igen részletes pertörténeten, a hatályos jogszabályok indítványozó értelmezése szerinti meghatározásán és az ehhez kapcsolódó érveken, alkalmazásuknak a bíróságok álláspontjától elérő megítélésén túl ezen értelmezésekhez kapcsolódó, tartalmukban a tisztességes bírósági eljárás indítványozó által állított megsértéséhez kapcsolódó érveket tartalmaz.
- [47] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panaszindítvány akkor fogadható be, ha az abban kifejtettek a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet támasztanak alá, vagy ha alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetnek fel. Ezen alternatív feltételek bármelyikének megléte indokot ad a befogadásra. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg ezeknek a követelményeknek, mert az indítványozó egyértelműen az eljáró bíróságok jogértelmezését tartotta alaptörvény-ellenesnek.
- [48] Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata értelmében az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva a bírói döntést törvényességi szempontból nem vizsgálhatja felül. „Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntések alaptörvény-ellenességének alátámasztására. Ezért az indítvány nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.” {Vö. pl. 3179/2016. (IX. 26.) AB végzés, Indokolás [15]}
- [49] A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e {lásd 3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [17]–[18]}.
- [50] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A bírósági döntéseket – az Alaptörvény felhatalmazása alapján – az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálata során.
- [51] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszban nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel, ami a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokoltá tenné.
- [52] 5. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 52. § (1b) pontjában, az Abtv. 27. § a) pontjában, valamint 29. §-ában foglaltak, illetve az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2021. június 15.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2022/2019.

• • •